

[Marianne Jelved]

Vi er i Det Radikale Venstre meget optaget af initiativer, der kan sikre, at reelle kvalifikationer kan godskrives og give mere fleksible muligheder for at komme ind i uddannelsessystemet.

Vi er meget opmærksom på, at nævnets primære opgave er at indhente erfaringer og være rådgivende for undervisningsministeren og kulturministeren og eventuelt andre ministre. Derfor sætter vi også pris på den del af tankegangen i lovforslaget, fordi det efter vores opfattelse er med til at skabe større opmærksomhed over for de problemer, der er, når voksne skal have godskrevet deres reelle kvalifikationer i et samfund, som i øvrigt sætter så stor pris på papir med underskrifter på.

Duetoft (CD):

Vi kan støtte lovforslaget, fordi der er tale om nogle råd, som skal undersøge nogle forhold og indstille til ministeren, men jeg har et par bemærkninger, primært fordi jeg synes, man er lidt for positiv over for dette forslag. Vi er naturligvis tilhængere af fleksibilitet, for selvfølgelig skal vi hjælpe så mange mennesker som muligt med at komme ind i uddannelsessystemet dér, hvor de selv føler at de passer bedst, men selvfølgelig også dér, hvor de kan få det bedst tænkelige livsforløb ud af det.

Men det er da vel stadig væk sådan og skal vel også være sådan for fremtiden, at de mennesker, vi her taler om, er et lille mindretal. Det skal vel stadig væk være sådan, at der er nogle faste uddannelsesrammer, der fører frem til nogle andre uddannelser, således at det kun er et mindretal, der vil komme ind med nogle mere eller mindre utraditionelle uddannelsesforløb.

Jeg undrer mig lidt over, at der tilsyneladende ikke i forslaget er nogen opgørelse, der viser, at det stadig væk vil være de få tilfælde, hvor man skal gå denne vej, for det er vel stadig sådan – og det kan vi få en lang diskussion ud af, men det skal jeg nok sørge for ikke sker i dag – at i alt fald nogle af os anser det for godt, at man f.eks. har en gymnasieuddannelse, før man kommer på universitetet, fordi det er vigtigt at have en bred baggrundsviden og en bred viden på en lang række områder for at komme ind i uddannelsesforløbet. Det skal der vel holdes fast i.

Flere har talt om de stive faggrænser. Ja, det kan da godt være, de er stive, men på den anden side skal de jo også kunne bruges til noget. Det skal vel også stadig være sådan, at man ved, hvad en kandidat er, når man får en kandidat ud. Vi så jo problemet allerede på det tidspunkt, da RUC dukkede op, da vidste man egentlig ikke altid, om en person, der var uddannet på Københavns Universitet, Århus Universitet eller på RUC, havde en uddannelse af samme indhold, selv om de pågældende formelt havde samme uddannelsesniveau. Jeg vil advare en smule mod, at vi kommer dertil, at man kan hedde cand. et-eller-andet, men at det faktisk er nødvendigt at se i den enkelte ansøgers papirer for at finde ud af, hvad de pågældende har lært, fordi man ikke kan bruge hovedkassen til noget som helst. Det føler jeg er en forkert retning i uddannelsespolitikken.

Med disse lidt kritiske bemærkninger vil jeg sige følgende: Vi vil gerne være med til at forsøge det foreslåede, men vi vil holde et vågent øje med det for at sørge for, at dispensationer kun gives i de tilfælde, hvor det ganske åbenlyst er til fordel både for uddannelsessystemet og den pågældende, at nogle kvalifikationer bliver taget med eller bliver ført over fra ét studium til et andet, og at det stadig væk er sådan, at den generelle indgang til uddannelserne er de fundamentale uddannelser, der også i dag giver adgang.

(Kort bemærkning).

Mogens Elvensø (FP):

Det er til fru Marianne Jelved. Jeg vil gerne sige, at Fremskridtspartiet jo ikke benægter, at et menneske skal have ret til at få et bevis for et tillæg til deres uddannelse eller et enkelt fag, de har bestået, eller noget lignende. Men det opnår man ikke ved at oprette et kvalifikationsnævn, der sidder her i København og består af tre mennesker; det er utopi.

Lysholm Christensen (KRF):

Jeg vil gerne tilsige Kristeligt Folkepartis støtte til forslaget om et kvalifikationsnævn.

Vi kan tilslutte os ministerens ønske om at udnytte alle menneskelige og økonomiske ressourcer bedre. Hvis det skal ske, er det klart, at der skal være gode muligheder for meritoverførsel mellem uddannelserne, så ingen studerende bliver tvunget ind i dobbeltuddannelser.